

LIVET SOM AFDØD

Af Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

LIVET SOM AFDØD

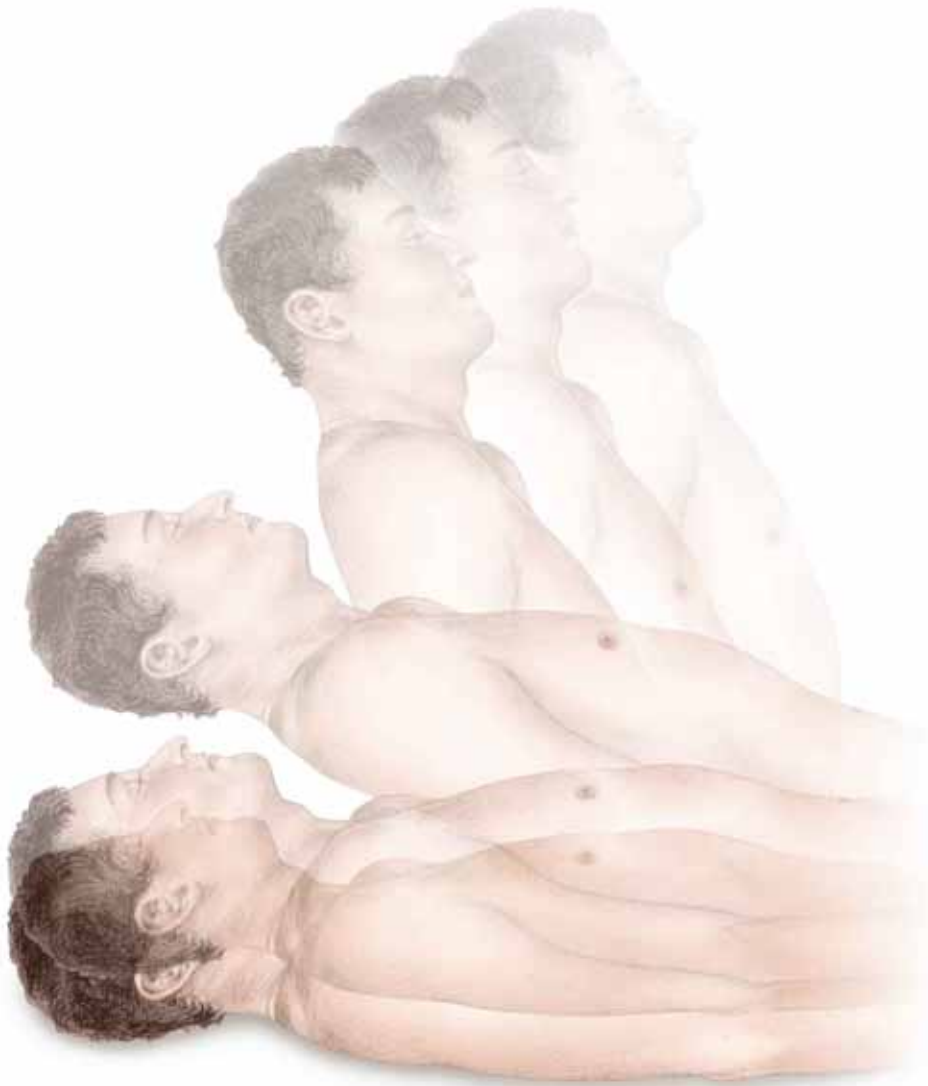
Af Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Livet som afdød

af Erik Ansvang

Naturvidenskaben afviser åndsvidenskabens oplysninger om, at mennesket lever efter døden og kræver bevis for påstanden – vel at mærke bevisførelse på forskernes selvskabte præmisser. Naturvidenskaben påstår, at der *ikke* er et liv efter døden – uden dog at stille det samme krav om bevis for påstanden til sig selv.

Kirken tror fuldt og fast på et liv efter døden – i Himlen eller i Helvede – men har intet bud på, hvad efterlivets uendelige evighed skal bruges til. En plads i Paradis er endestationen. Lad os derfor vende os mod åndsvidenskabens, som på grundlag af seriøs forskning – naturligvis ved hjælp af metafysisk jagttagelse – er i stand til at give særdeles detaljerede beskrivelser af livet som afdød på de indre eksistensplaner.

Lad os tage på en opdagelsesrejse i de indre verdener. Oplevelserne varierer naturligvis fra menneske til menneske, og derfor er beskrivelsen generel, men for alle begynder den på det første plan efter det fysiske – astralplanet.

Virkeligheden er følelsestilstande

Man bevæger sig ind over den imaginære grænse, der adskiller det fysiske liv og det astrale. Man træder ind i den astrale tilværelse, som varierer fra mennesketype til mennesketype. Astralverdenen er begærenes eller følelsernes egen verden. Her lever den afdøde i følelsernes astrale verden i sit astrallegeme eller følelseslegeme.

Ankomsten til astralplanet markeres af mødet med et lysvæsen og et tilbageblik, og her har den "døde" en oplevelse af en ubeskrivelig bevidsthedsklarhed, og at tiden ikke eksisterer. Alt ligger åbenbaret – fortid, nutid og fremtid – i ét nu. I dette panorama erkendes succeser og fiaskoer i livet – ikke som man selv oplevede dem, men set udefra. Man ser, hvilken effekt valgene i livet havde på andre. Oplevelsen sker i en atmosfære af intensiv kærlighed på grund af lysvæsenets tilstedeværelse.

Modtages af familie og venner

Nogle mennesker glider herefter momentant ind i en form for ubevidsthed, der sædvanligvis varer 36-48 fysiske timer. Hvordan man vågner op og hvor, er individuelt. Når man vågner, modtages man af astrale hjælpere og af afdøde venner eller familie. De, der tager imod den afdøde, behøver ikke være fysisk døde. De

lever måske stadig i deres fysiske legemer, men de er til stede på astralplanet, mens de sover. Gamle venner genkendes øjeblikkeligt. Genkendelse af personer er ikke afhængig af deres fysiske udseende. Det er en slags sjælelig genkendelse, som gør det umuligt at tage fejl.

Det er en anderledes verden, der møder mennesket her. I det fysiske liv er alt i omgivelserne fysisk. Alle former er skabt af fysisk materie, og man oplever dem ved hjælp af de fysiske sanser. Virkeligheden er fysisk. Det samme princip møder man på astralplanet. Alt det, der omgiver mennesket på følelsernes plan, er følelser ... plus tanker. Tankelegemet (mentallegemet) og sjælens legeme ligger jo stadig inde i og uden om følelseslegemet. Den mest karakteristiske ydre virkelighed på astralplanet er derfor *følelsestilstande*. Man er omgivet af egne og andres følelsestilstande og deres virkning i de indre verdener.

Hvad møder man i denne verden?

I den astrale verden er man væsentligt mere vågen og bevidst end i den fysiske. Forklaringen er, at man bruger en stor del af den psykiske energi til at bevæge de tunge, fysiske partikler i kroppens nervesystemer og celler. Denne energi står nu til rådighed, og derfor er man mere vital, mere følelsesfuld og meget mere opslugt af følelser og tanker. Den astrale verden er hurtig, levende og vital. Denne verden er i øvrigt udmærket skildret i filmen *"What Dreams May Come"* med Robin Williams i hovedrollen.

For det første møder man alle fysiske formers astrale genpartner. Alle former har astrallegemer. Selv mineraler har et astrallegeme, for mineralet har evnen til

begyndende sansning. Disse astrallegemer danner en helt nøjagtig afspejling af den fysiske verden. Astrale mennesker kan hverken se eller kommunikere med den fysiske verden. De to verdener er adskilt, men de kan alligevel forholde sig til den fysiske verden på grund af den astrale genpart.

Illusionsplanet

Den astrale verden er mere farvestrålende. Og Solen opleves ikke som kilden til lyset på samme måde som i den fysiske verden. Den astrale verden oplyses af Solen, men den er desuden *selvlysende*.

I den astrale verden er kunstige former mere dominerende end i den fysiske verden. Der er et uendeligt hav af evigt skiftende former. I den fysiske verden kan man nemt se forskel på kunstige (f.eks. statuer) og naturlige former (f.eks. mennesker). På astralplanet er det meget vanskeligere, for enhver tanke eller følelse danner straks en levende form. Disse former er sammenhængende strukturer, der reagerer på den mindste bevidsthedspåvirkning, som ethvert levende væsen udtrykker. Og det er jo ikke kun mennesker, der har bevidsthedsyttringer. Der er følelser i alle væsener – og der er spirende tankevirksomhed i andre væsener end mennesket. Reaktionen fra astralstoffet består i, at der dannes en form, som ligner den tilstand, der har fremkaldt formen. Den er midlertidig, men den er absolut virkelig, så længe den er der.

Det hele opleves som levende, farvestrålende former, der er meget virkelige. De er imidlertid kaotiske, og derfor er det meget svært at skelne, hvad der er hvad i den astrale verden. De clairvoyante, der har udforsket astralplanet, kalder det for "illusionsplanet". For hvad er levende væsener, hvad er billeder og forestillinger, hvad er længsler, hvad er drømme, hvilke former rummer en levende livsenhed, hvad er en midlertidig tankeform ... etc.?

Uselviske tanker er sjældne, men hvis et menneske tænker en tanke, der ikke vækker følelser, vil den være usynlig i den astrale verden. Den sætter ikke det astrale stof i svingninger og tiltrækker sig derfor ikke astralt stof.

"... det astrale plan har ingen virkelig eksistens, men er en illusorisk skabelse af menneskeslægten. Fra nu af vil det astrale plan langsomt blive en døende skabelse ... og i den sidste periode af menneskehedens historie (i den syvende rodrace) vil det ophøre med at eksistere. Dette er ikke tilfældet i dag ... Det holder stadig de mange mennesker, der dør, som "fanger", fordi deres væsentlige reaktion på livet er begær, ønsketænkning og emotionel sansning. Dette gælder stadig for den store majoritet. Det astrale plan opstod i den atlantiske periode. Den mentale bevidsthedstilstand eksisterede da praktisk taget ikke ..."

Alice A. Bailey: *Esoterisk Healing*, s. 451-52

Fysiske vaner skaber astrale betingelser

Den astrale tilværelse afhænger helt og holdent af mennesket selv. Hvis man har været emotionel og materialistisk i det fysiske liv, har man skabt en stærk binding til det fysiske liv og dets muligheder for begærtilfredsstillelse, og denne binding skaber betingelserne for det astrale liv. Hvis man derimod har levet et mere uselvsk liv, og har undgået at lade sig styre af følelser og begær, vil den astrale tilværelse være tilsvarende fri.

Eksempelvis vil mennesker med stærk afhængighed af alkohol, narkotika, røg eller andre stimulanser binde sig selv til astralplanets lavere regioner i en lang periode, og det vil være en pinefuld oplevelse. Årsagen er, at der ikke findes nogen mulighed for at tilfredsstille de indgroede begær. Samtidig befinder de sig på følelsernes eget

plan, hvor de ikke har det fysiske legeme til at dæmpe de begæripulser, der nu frit gennemstrømmer dem. Følelsesmæssige oplevelser er derfor langt kraftigere end i den fysiske tilværelse, og afviklingen af afhængighed vil selvsagt være meget ubehagelig. Mennesker, der vågner op i den astrale verden og konstaterer, at de ikke længere kan tilfredsstille drifter og begær, opsøger måske den fysiske verdens astrale genpartner i et fortvivlet forsøg på at fortsætte de tidligere tilbøjeligheder. Mange fastlåser sig selv i de nedre regioner under vilkår, der er lige så forskellige som tilbøjelighederne.

Det samme gælder mennesker, der er opfyldt af had, aggressioner, sorg eller andre isolerende emotionelle tilstande. Eller mennesker med en unaturlig fokusering på det seksuelle ... med et stærkt madbegær ... etc. Disse emotionelle tilstande vil i lange perioder fastholde emotionelle og materialistiske mennesker på de lavere astrale underplaner.

Mennesker, der dør med uafsluttede opgaver eller stærke familierelationer, vil ofte søge tilbage til de efterladte og forsøge at vise, at de stadig eksisterer. Hvis de efterladte samtidig sørger voldsomt, fastholder begge parter hinanden i en ond cirkel. Ingen af de involverede opnår noget med dette.

Astrallegemets lagdeling

Hvorfor er det sådan? Når man træder ind i astrallegemet, vil stoffet i legemet straks lagdele sig, sådan at det tungeste og mest "slidstærke" lag ligger yderst. Fordi man ikke har sansorganer i astrallegemet, men sanser med hele overfladen, vil man opfatte underplanet gennem de partikler, der ligger yderst. I det fysiske liv har man følt og begæret ved hjælp af stoffet i astrallegemet. Når astrallegemets partikler blev sat i svingninger, registrerede den fysiske hjerne disse impulser som

følelser. Jo grovere følelser, jo tungere stof. Stoffet er der alene, fordi man selv har tiltrukket det ved hjælp af egne følelser og begær. Man vil til enhver tid blive på det respektive niveau på astralplanet i en periode, der svarer til styrken af det pågældende begær.

Når man dør, kommer man altså ikke ind på *hele* astralplanet på én gang. Det er en proces, hvor man "glider" fra underplan til underplan. Man bevæger sig imidlertid ikke gennem rummet. Det er bevidstheden, der åbner sig for mere og mere af astralplanet. Det sker ved, at de partikler, man oplever igennem, falder bort gennem udsultning eller nedslidning, og så vil det lag, der lå umiddelbart under, blive det yderste. Dette lag sanser man nu igennem – og straks oplever man en anden verden. Livet på astralplanet indebærer derfor en bearbejdelse af følelseslivet.

Sommerlandet

De højere astrale planer bliver gradvis mindre materielle eller mere luftige i deres substans. Når man kommer ind på tredje underplan, møder man et ufatteligt sceneri, for her har menneskene opført imaginære byer og landskaber. De består hovedsagelig af menneskeskabte tankeformer iklædt følelser – altså alt det mennesker har drømt om og længtes efter. Her er fantastiske naturscenerier – enorme blomsterhaver, overdådige templer, ja, de mest utrolige ting, mennesker har forestillet sig gennem tiderne. Det er stedet, hvor menneskers drømme bliver virkelighed. Det er stedet, spiritisterne kalder "*sommerlandet*". Her lever man et liv i fællesskab, og alt, hvad man har tænkt på og drømt om, er her.

På andet underplan findes mennesker med dyb religiøs overbevisning eller stor åndelig hengivenhed – vel at mærke ud fra et personligt synspunkt. Dette plan er præget af mennesker, der udtrykker en personificeret tilbedelse, og derfor er det

her, religiøse mennesker finder deres "himmel" eller deres paradys. Himlen er altså virkelig, men begge dele er tankeformer skabt af mennesker. Og derfor svarer dette plan til forestillingen om en himmel eller et paradys. På det øverste astrale plan er der enestående mulighed for at udfolde sine intellektuelle interesser. Det er desuden her, man finder "Kundskabens hal", hvor både astrale mennesker og sovende mennesker i fysisk inkarnation får natlig undervisning.

Mentalplanet – tankens plan

Astralplanet er ikke endestationen på den indre rejse. Uanset hvor lykkelig den astrale tilværelse måtte være, når man til et mætningspunkt, hvor den ekspanderende bevidsthed længes efter at erstatte den følelsesmæssige lykke med indsigt og klarhed. Gradvis eller pludselig (afhængig af de individuelle processer), aflægges astrallegemet. Mennesket dør "den anden død" – den astrale død – og "hæver" sig til tankens plan (mentalplanet), hvor det vågner op i mentallegemet.

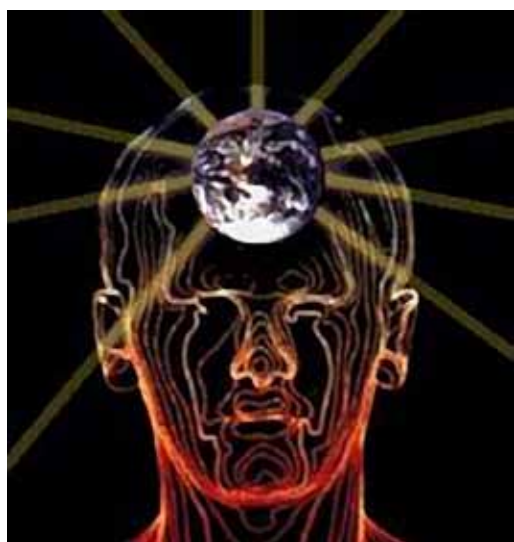
Der er ikke tale om at dø i fysisk forstand. I virkeligheden er der tale om en bevidsthedseksponation. Den endelige overgang fra det astrale til det mentale medfører ingen smerte eller lidelser. Man har jo efterladt følelseslegemet på astralplanet. Det astrale stof er tilbageleveret og kan ikke længere påvirke. Livstråden, der forbinder mennesket med sjælen, trækkes ud. Samtidig overføres essenserne af de indhøstede erfaringer fra astralplanet til mentalplanet.

Sædvanligvis indtræder der en kortere eller længere periode med bevidstløshed i lighed med den, der følger efter den fysiske død, men lidt efter lidt eller pludseligt vågner man op til livet på mentalplanet. Perioden med bevidstløshed er en slags fostertilværelse, som er en nødvendig forberedelse til livet i det "nye" legeme.

Euforisk lykketilstand

På sanskrit kaldes mentalplanet for "*gudernes land*". Det skyldes givetvis, at man befinder sig på menneskets lyksalige hvilested, hvor man i fred og harmoni fordøjer det fysiske livs frugter. Når man vågner på mentalplanet, vil den første oplevelse være en nærmest ekstatiske lyksalighed og en enorm vitalitet. Glæden ved bare at leve er overvældende. Når man vågner på mentalplanet, ser man de fineste farver. Selv luften synes at bestå af musik og farver. Hele ens væsen gennemtrænges af lys og farver. Lyset, klarheden, gennemsigtigheden er nu totalt dominerende.

Det astrale liv har muligheder for at opleve en lykke, der ligger langt over, hvad man kender i det fysiske liv, men livet på mentalplanet overgår langt det astrale livs lykkefølelse. Det mentale liv er så meget rigere end det astrale, at man slet ikke kan sammenligne dem. Ethvert forsøg på at beskrive livet på mentalplanet vil ligge uendelig langt fra den virkelige oplevelse.

Syntese af sanserne

Hvorfor er man så intenst lykkelig her? Blandt andet fordi sorger og bekymringer er umulige, for under renselsen på astralplanet er den lavere del af den menneskelige natur brændt bort. Tilbage er kun de højere og mere ædle og uselviske bestræbelser fra det fysiske liv. I den astrale verden har opfattelsesevnen stadig karakter af sanseoplevelser, men på mentalplanet er opfattelsesevnen en syntese af alle sanserne ... plus en mental dimension. Med mental dimension menes der, at man er i stand til at forstå baggrunden for alting. Alt ses i dybden i deres virkelige årsags-virknings forhold.

Tidsoplevelsen er nu helt forsvundet. Man befinder sig i "*det evige nu*". Her mærkes ingen anden bevægelse end bevidsthedstilstande, der glider over i hinanden. På astralplanet blev rummet 4-dimensionalt. Her ser man ikke tingene perspektivisk som i den 3-dimensionale verden. På astralplanet ses tingene fra alle fire sider på én gang. Bevidsthed omslutter tingen. Rummet på mentalplanet er 5-dimensionalt. Det betyder, at man ikke alene ser alt fra én vinkel som i den 3-dimensionale verden plus den 4. dimension i den astrale verden, hvor man ser rundt om tingen i én oplevelse. Nu oplever man, at man samtidig er *inde* i tingen, selvom man oplever den *udefra*. *Man ser tingen udefra, omkring den og indefra*. Denne beskrivelse gælder selvsagt ikke kun genstande på mentalplanet. Det gælder *alt* i denne region. Det medfører, at alt er til stede i bevidstheden på én gang. *Man er derfor ét med alt*. Det er umuligt at forestille sig med en 3-dimensionale fysisk hjerne.

Den astrale død og den mentale fødsel

Mentallegemet er meget mindre udviklet end astrallegemet. Gennemsnitsmennesket har ikke fungeret som et intelligent, tænkende væsen i mere end 5-6.000 år. Det

giver et indtryk af, hvor lidt mentallegemet er udviklet i forhold til astrallegemet, som er udviklet gennem millioner af år. I utallige liv har mennesket vænnet sig til at modtage indtryk og tilskyndelser til handling nedefra. Mest fra de fysiske omgivelser men også fra astrallegemet. Mentallegemet er blevet brugt meget lidt til at modtage mentale vibrationer på sit eget plan.

Astrallegemet er i de fleste tilfælde fuldt funktionsdygtigt for langt de fleste mennesker i dag. Det vil sige, at alt stoffet i astrallegemet er rimeligt aktivt. Det betyder ikke, at der er fuld kontrol over det – tværtimod – men det betyder, at man kan bruge *alt* stoffet. Det samme er ikke tilfældet i mentallegemet. Langt fra alt stof er aktivt. Man udnytter derfor langt fra de muligheder, der ligger i den mentale natur. På mentalplanet begynder man derfor ikke pludselig at tænke i nye baner, men er begrænset til dem, man tidligere har benyttet. Man ankommer med nøjagtig det mentale redskab, man er i besiddelse af – hverken mere eller mindre.

Man forandrer sig ikke, bare fordi man dør

Nogle tror, at man i døden forvandler sig, og vågner op i den himmelske verden opfyldt med egenskaber, man ikke havde i det fysiske liv. Det er en misforståelse. At man dør og kommer over i indre verdener, betyder ikke, at man gennemgår en forvandling, hvor man pludselig kan en masse, man ikke kunne i forvejen. Det uintelligente menneske vågner ikke op som et geni, og egoisten bliver ikke pludselig en helgen. Eller omvendt. Hvis man ikke selv har skabt tankeformer af den art, får man dem heller ikke i efterlivet.

Mentallegemet består af stof, som har været brugt til tankeformer, der er knyttet til en eller anden grad af *uselvviske* følelser, samt til de følelser, der har været emotionelt neutrale. Navnlig én kvalitet må være til stede, hvis processerne skal forvandle erkendelserne til permanente talenter, og det er *uselvviskhed*. Hvis engagementet er motiveret af personlig belønning eller vinding, vil kraften blive udløst på astralplanet, ganske enkelt fordi der er tale om begær.

Langt de fleste mennesker handler på grundlag af personlige motiver, og derfor

udfolder majoriteten primært sine talenter og egenskaber i de højere astrale regioner, mens livet på mentalplanet bliver kort. Derfor er det nemt at forstå, at der sker en væsentlig reduktion af tankelivet for de fleste mennesker, og at de er væsentligt mindre bevidste på mentalplanet end i den astrale verden. De har simpelthen mindre aktivt stof at være bevidst med eller igennem.

Ethvert interesseområde, som mennesket har været optaget af i det fysiske og astrale liv, fungerer nu som en dør til en verden af dyb forståelse og indsigt i netop de områder, der optager det mest. I denne 5-dimensionale verden, er der mulighed for ikke bare at trænge ind i, men også at blive en del af bevidsthedsfeltet. Her kan interesserne for alvor bære frugt. Lærdommen kan få virkelig dybde og intensitet.

Hvis man skal tage konsekvensen af disse oplysninger, må man erkende, at de tanker, der tænkes i det fysiske liv, er afgørende for tilstanden i efterlivet. Den, man er i den fysiske verden, er man også i den mentale verden. Hverken mere eller mindre. Hvis man vil lære at skabe klare tankeformer på mentalplanet, må man opøve evnen til at tænke klart, koncentreret og præcist i den fysiske verden. Samtidig må man konstant vurdere og forædle motiverne.

Kausalplanet – sjælens plan

Når man dør den mentale død og aflægger mentallegemet, samles og integreres bevidstheden endelig i sjælslegemet eller kausallegemet på sjælens eget plan. Sjælslegemet er på menneskets nuværende udviklingstrin endnu mindre udviklet end mentallegemet, for sjælens legeme rummer kun det mest sublime fra alle inkarnationerne. Derfor er bevidstheden endnu mere indadvendt, end den var i den mentale verden. I begyndelsen af udviklingsprocessen er sjælslegemet blot en farveløs ægform, men efterhånden som mennesket udvikler sig, begynder der at vise sig en flimrende smuk perlemorsglans ligesom i en sæbeboble.

Langt de fleste mennesker har kun aktivt stof fra det laveste underplan (det tredje) i sjælslegemet, og bortset fra et forholdsvis lille antal befinder alle sjæle sig på dette niveau. Dette plan er derfor planetens tættest befolkede plan, for her er samtlige 60 milliarder sjæle samlet på ét og samme plan. Uanset om man er i fysisk inkarnation eller ej, vil sjælen altid være til stede på dette plan.

De sjæle, der er i fysisk inkarnation, og derfor er forbundet med det fysiske legeme, vibrerer på en anden måde end de øvrige. Det er derfor let at skelne inkarnerede og ikke-inkarnerede sjæle fra hinanden. Unge sjæles sjælslegeme består af en næsten farveløs hinde, og de er kun drømmende eller halvt bevidst til stede. Kun de højt udviklede er vågne og bevidste, og de står som lysende stjerner i den mindre strålende menneskemængde. Og mellem disse yderpunkter findes alle mulige variationer i både størrelse, udstråling og skønhed.

Mennesket bearbejder – ubevidst eller bevidst

Her på kausalplanet udledes den essens, der er opsamlet fra det indre liv på de astrale og mentale planer, og omdannes til permanente sjælssegenskaber. Men unge sjæle er ikke tilstrækkeligt afklarede til at forstå lovene for og hensigten med deres evolution. Når deres sjæle inkarnerer, skyldes det dels blind lydighed mod den kosmiske vilje, som gennemstrømmer dem, dels vibrationerne fra de permanente atomer, der danner personlighedens legemer, og som brænder efter at genopleve en tilværelse, hvor de igen kan opleve livet ved hjælp af de fysiske sanser ... hvor de kan føle og begære. De kan kun udvikle sig ved hjælp af *ydre* påvirkninger, og på dette stadium kan de kun modtage dem i det fysiske liv. De formår ikke at respondere på sjælens meget høje og gennemtrængende vibrationer i det yderst forfinede stof på sjælens eget plan, men føler sig tiltrukket af grovere og langsommere vibrationer i det fysiske plans tunge stof. Derfor længes de mod fysisk inkarnation.

På sjælsplanet vurderer man sin samlede udvikling, og begynder at planlægge den nye inkarnation på det nye grundlag. Der lægges ikke store, komplicerede og detaljerede planer. Målsætningen for inkarnationen er ofte meget enkel. Med assistance fra Karmas Herrer udvælges en enkelt eller nogle få karaktersvagheder, der skal arbejdes med i den nye inkarnation. For gennemsnitsmennesket tegner der sig blot nogle svage tendenser, og en tåget fornemmelse af hovedformålet med næste liv vil tone frem, men visionerne vil først og fremmest være udtryk for de karmiske belæring, der venter. Det mere bevidste menneske forstår bedre kendsgerningerne og påskønner det, der er sket. Det højt udviklede menneske vil sammenligne det afsluttede liv

med andre liv og værdsætte den fremgang, der er opnået på udviklingsvejen.

Livet på de indre planer er derfor en proces, der højner bevidstheden gennem disidentifikation. Liv efter liv lærer mennesket, at det *ikke* er det fysiske legeme, at det *ikke* er sine følelser, og at det *ikke* er sine tanker. Menneskene er sjæle. Livet er evigt, og det repræsenterer en udviklingsproces, der gradvis åbenbarer det mennesket i virkeligheden er ... *guddommeligt!*

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk